

İslam İnkılâbı Rehberi'nin Kum Halkına hitaben konuşmasının tam metni - 7 /Jan/ 2015

Bismillahirrahmanirrahim

Siz bacılarıma, kardeşlerime, muhterem âlimlere ve aziz gençlere hoş geldiniz diyorum ve yüce İslam peygamberi Hz. Muhammed (sav) ve Hz. İmam Cafer Sadık (as)ın mübarek veladetleri dolayısıyla da tüm sizlere, tüm İran halkına ve tüm İslam ümmetine tebriklerimi bildiririm.

Kader belirleyici ve tarihi bir gün olan 9 Ocak 1978'e denk gelen 19 Dey 1356 olayıyla ilgili ilk etapta belirtilmesi gereken husus benim şahsen kum kentinin aziz halkından teşekkür etmemdir. Çünkü bu olayın unutulmasına izin vermemiş ve bundan böyle de izin vermeme konusunda kararlıdır. Çünkü bu tarihi olayların, büyük günlerin unutulması ve unutturulması için çaba sarf ediyorlar ve bunun için de gayeleri var. İnkılâp için, kutsal savunma dönemi için iftihar niteliği taşıyan bu kader belirleyici olaylarla ilgili geçmişin silinmesini, unutturulmasını istemekteler. Bunun için de 9 Ocak olayını da unutturmak istiyorlar. Hüseyini Aşura olayının da zalimler baki kalmasını istemiyorlardı, ama Hz. Zeyneb-i Kübra (sa) buna izin vermedi. Halamız Zeyneb (sa) iki hareket gerçekleştirdi. Bu hareketlerden biri Kufe ve Şam istikametinde esaret ve bu süreçte yaptığı konuşmalarla ifşaati ve gerçekleri açıklaması hareketiydi. İkinci hareketi ise Erbain günü Kerbela ziyaretine gelmesiydi. Burada birinci veya ikinci, veyahut başka bir Erbain olması önemli değil. Bu hareket bunun için önemliydi ki etkili, önemli olay ve kesitleri unutturmak isteyen çirkef gayelere izin vermemek ve onların bu hususta başarılı olmasını engellemek gerekir. Elbette başarılı da olamayacaklar. Halklar canlı, dinamik oldukları, hakkı haykıran diller var olduğu, gayeli mümin yürekler var olduğu sürece bunu unutturma hususunda başarılı olamayacaklar ve şimdiye kadar başarılı da olmadıkları gibi. Bu düşman ve zıt hareketler asrı saadetin ilk döneminden uzun bir süre boyunca devam etti. Yani Abbasi halifelerinden Müvekkil Aşura olayından sonra 170 veya 180 yıl sonra, Hz. İmam Hüseyin (as)ın mezarını tahrip etmek istemiştir; yani demek istiyorum ki İran halkı şimdilik düşmanların inkılâbın güzelliklerini yok etmek amacıyla fitneciliklerine ve komplolarına devam edeceğini bilmesi gerekir. Düşman, inkılâbı saptırmadığı, unutturmadağı, halkı ondan uzaklaştırmadağı ve bu büyük hareketin geçmişini hafızalardan silmediği müddetçe kolay kolay bundan el çekmeyecektir. Nitekim kendisinin iftihar dolu geçmişini bilmeyenler gelecekte kendisi için iftihar yaratıcı olayları da meydana getiremez ve işte düşmanlar böyle bir çaba içindeler.

19 Dey (9 Ocak) olayını sizler canlı tutunuz, 22 Behmen (11 Şubat) olayını da canlı tutunuz ve benzer bir olay olan 9 Dey (30 Aralık) olayını da benzer nedenlerle canlı, ayakta tutunuz; bu düşmanlar karşısında cihadvari bir harekettir, onlar inkılâp gerçeklerini saptırmak istiyorlar, unutturmaya çalışıyorlar, para harcıyorlar, çaba harcıyorlar. Kitap ve basın dünyasının yakından tanıyıp, bilen, takip edenler düşmanların nasıl çaba harcadıklarını, neler yaptıklarını görüyorlar. Bugün bunlar, ülkemizi uzun yıllar boyunca kalkınmamış, geri bırakan, İran halkını çok büyük zorluklar ve sorunlara sürükleyen zalim rejim, habis ve çirkef Pehlevi hanedanının simasını süsleyerek farklı göstermeye çalışıyorlar ve bu çalışmalar İslam nizamı karşıtı cephe tarafından yürütülmektedir. İnkılâbın esasına karşı olanlar, halka karşı olanlar, halkın bu inkılâba aşırı derecede vefakâr kalmasından rahatsız olanlar buna destek vermekteler. Şimdiye kadar bu konuda başarılı da olamamışlardır. Bunun için de ikinci ve üçüncü neslin inkılâptan yüz çevirmesine umut bağlamışlardı ama bunu da başaramadılar. İnkılâbın üçüncü neslini İnkılâptan vazgeçiremediler. 30 Aralık hamasetini işte bu gençler ortaya çıkardılar, tanık olduğunuz o büyük olayı bunlar gerçekleştirdi ve fitnecilikle inkılâbı asıl çizgisinden saptırmak isteyenlerin yüzüne o sert şamarı indirdiler. Bugün daha sonraki nesillere göz diktiler, çünkü İran halkının asıl sermayesinin yine halk olduğunu biliyorlar. Onlarda böyle bir hedef devam ediyor. Siz güzel gençler ve mümin halk sahnede olduğu, basiret sahib olduğu, ne yaptığının farkında olduğunuz sürece ebetteki bunlar başarılı olamayacaklar.

Peki 9 Ocak hareketi neydi? Her kes şunu biliyor ki 9 Ocak hareketi, İran halkı içerisinde genel bir hareketin başlangıç noktasıdır. Bu ateş küller altında kalmıştı ve her geçen gün daha da alevlenerek büyüdü ama asıl 9 Ocak hareketiyle birlikte ortaya çıktı, kendini gösterdi. Bu ise Kum halkının eliyle olmuştur ve ardından diğer bir takım hareketlere sebebiyet verdi ve İran halkı netice itibarıyla top yekûn sahneye adım attı. Aziz, yiğit, rabbani ve manevi imamlarına Lebbeyk dediler ve fasit bir rejime karşı çıktılar. Halkın karşı çıktığı bu rejim neyin nesiydi? Kimiydi? Bu önemli bir konudur. İki üç özelliğini ben burada açıklayayım sizler için. Bugün tahrif için, saptırmak için bazı gaye ve hedefler mevcuttur demiştim. Yani tarihin en habis, çirkef bir yönetimini, en dikta, despot yöneticilerini aklamaya çalışıyor ve gerçekleri halktan gizli tutmaya, inkılâbın nasıl gerçekleştiğini unutturmaya çalışıyorlar.

O fasit yönetimin başlıca özelliklerinden biri halka karşı acayib katı kurallar ve metotlarla şiddetli bir baskı ve diktatörlük uygulamasıydı. Öyle ki bunun örneğini başka ülkelerde bile bulmak mümkün değildi. Bu durumu bizzat bizim kendimiz yakından müşahade ettik, halk fertlerine yönelik nasıl uygulamalarda bulduklarını gördük; gerek bizim büyüklerimiz ve geçmişlerimizin gördüğü Rızahan döneminde olsun ve hem bizim ve halk fertlerinin idrak ettiğimiz son dönemdeki icraatları olsun. Gençler o dönemi göremediler ama bu yönetimlerin halka karşı nasıl icraatları olduğuna dair kesin ve kat'i deliller ve kanıtlar mevcuttur. En ufak bir eleştiriyi dahi tahammül edemiyorlardı. Bunların yaptığı ruhi ve cismi işkencelerin izlerine bugün bile rastlamak mümkündür ve dikta yönetimin bu işkence merkezleri bugün bir ibret merkezleri olarak bizzat halk tarafından ziyaret edilip görülebilir. Bunların metot ve yaptıklarından biri kaba kuvvet ve despot uygulamalar ve halka baskıyla kendi yönetimlerini sürdürmekte. Bugün insan hakları savunuculuğunda bulunan ve bu rejim iddiaları sürekli olarak tekrarlayıp duran bu zatlar tüm varlıkları ile o dönemde bunların taraftarıydılar. Haberlerinin olmadığı da söylenemezdi. Çünkü korkunç SAVAK teşkilatını bizzat Siyonistlerin kendisi, Amerikalıların kendisi ve CIA kurmuştu, metotları onlar SAVAK'a öğretmişti. Bu durumda ülkede olup bitenden nasıl habersiz olabilirlerdi. Hatta bu son dönemde bunların kendilerinin de aynı metotla sorunlu oldukları ifşa edildi. Amerikan casusluk teşkilatlarının muhaliflere karşı icraatlarıyla ilgili son yapılan ifşaatlar, bunların hangi hakla insan hakları savunuculuğunu iddia ettiklerini ortaya koymuştur. Bunlar nere beyan özgürlüğü, liberalizm ve demokrasi ve halkın sözlerine itina nere?![1] Aslında ilginç bir dünyadır. Ülkemizde o habis (Pehlevi) yönetiminin başlıca özelliklerinden biri en ufak bir itirazda bulunanlara karşı acımasız şiddet uygulaması ve sindirmesiydi ve bu durumdan onlarda yakından haberdarlardı.

İkinci husus bunların yabancı güçlere olan utanç verici bağımlılıklarıydı. Şimdi bunlar habis Pehlevi rejimini aklamak gayesiyle hazırladıkları bu kitaplarında bu hususu inkâra kalkışmaktalar. Elbette tüm bu gerçekler inkâr edilemeyecek konumdur. Rıza Han İngilizlerin emriyle iktidara geldi ve İngilizlerin emriyle de iktidardan gitti. İngilizlerin gitmesi gerektiği mesajı ulaşır ulaşmaz, 17-18 yıllık saltanattan sonra gitmeye mecbur kaldı, çünkü başka bir desteği yoktu, çünkü onlar onu getirmişlerdi ve şimdi de gitmesini uygun görmüşlerdi ve gitti de; İngilizlerin emriyle geldi ve İngilizlerin emriyle de gitti. Daha sonra da yine İngilizler Muhammed Rıza'yı iktidara getirdiler ve bu durum 20'li yılların (hicri şemsî yılı) sonuna kadar devam etti ve daha sonra 30'lu yıllarda Amerikalılar meydana girdiler, tüm işlerin kontrolünü ele geçirdiler. Artık siyasetler Amerikan siyasetleri olmuştu. Artık gerek iç siyaset alanında olsun, gerek bölgesel ve gerekse uluslar arası siyaset alanında artık Amerikan'ın çıkarları ön planda tutulmaktaydı. Yani İran halkına yönelik inanılmaz bir aşağılama söz konusuydu. İşte bu o habis yönetimin en belirgin özelliklerinden biriydi. Bugün Amerikalıların İslam İnkılâbına, İran halkına ve İslam cumhuriyetine karşı böylesine bir kin, düşmanlık ve kinle yakınlaşmalarının başlıca nedeni işte bunun içindir, bunlar İran'la ilgili böyle bir dönemi geride bıraktılar, işte böyle bir ülke ve böyle bir düzen onların elinden çıktı.. Bunun için de onların İnkılâba karşı düşmanlıklarının ardı arkası kesilmiyor.

Bu habis rejimin bir diğer özelliği de fesatları ve yolsuzluklarıydı. Cinsel fesat ve ahlaksızlıklarından tutun da hemen hemen o dönemde saray ahalisi ve çevresinin tamamı ahlaki rezaletlere saplanıp kalmış ve artık o döneme ait anlatılanlar insanı utandırmaktadır. O günler halkın büyük bir bölümünün de bu olup biten ahlaksızlıklardan haberleri vardı ama dile getirmeye kimse cesaret edemiyordu, bazen yabancıların kaleminden dışarı sızıyordu, fesattan, ahlaksızlıklardan ve yolsuzluklardan öyle şeyler anlatılıyordu ki; bazen orta idare kademesinde fesat ve yolsuzluklar olabilir ama o dönemde ülkenin en üst idarecileri içerisinde, Muhammed Rıza Pehlevi'den tutun da çevresi tarafından, mali yolsuzluklar en üst düzeyde, rüşvetlerin en büyüğü ve halkın mali kaynaklarına yönelik en

kötü, acımasız, çirkef saldırı ve el uzatmalar yaşanmaktaydı. Kendileri için halkın fakirleşmesi pahasına servet oluşturmuyorlardı. O günlerde bizzat yönetim kadrosu tarafından İran toplumu içerisinde fesat, cinsel sapıklık, mali yolsuzluk, uyuşturucu alışkanlığı ve kimyasal uyuşturucu maddeler alışkanlığı yaygınlaştırılmaktaydı. Muhammed Rıza'nın kız kardeşlerinden biri İsviçre havaalanında polis tarafından içi uyuşturucu dolu bir çantayla yakalandı. (Bu haber) o dönemde tüm dünyada günün konusu oldu ama çok çabuk üzeri örtüldü, çünkü kendileriyle ilgiliydi. Meseleyi çözümlədiler, düğümü açtılar, işte o dönemde böyle bir durum mevcuttu.

Halka itinasızlık... Tağut rejiminin önemli özelliklerinden biri de halka yönelik itinasızlıktır, halk kesinlikle hesaba katılmamaktaydı, biz geçmiş rejim döneminde gençlik çağımız, ömrümüz onların açık ve yarı açık müdahaleleri ile geçmiştir. Bir avuç kiralık adamı toplayarak oraya yerleştirmekte ve onlar vasıtasıyla Şura meclisinde, senato meclisinde kendi işlerini rayına oturtuyorlardı. Halk ise kimlerin iktidarda olduğunun farkında bile değildi, aslında halk ile hükümet arasında ilişki kopuktu, bugün sizlerin müşahede ettiğiniz ülke meseleleri ve siyasi gelişmeler karşısında o dönem bunun tam tersi egemendi ve halk tamamen olaylar karşısında bilinçsiz ve habersiz bırakılmışlardı. Habis yönetim tamamen halktan kopuktu.

Ülkenin bilimsel gelişmesi karşısında itinasızlık, milli kimliğin önemsiz gösterilmesi ve batının büyütülmesi; bilimsel çalışmalarda hiçbir ilerleme yoktu, kitle iletişim araçlarında halk ithalata alıştırmıştı ve maalesef bu alışkanlık bugüne kadar süre gelmiştir. Uzun süre halk içerisinde devam eden bir alışkanlık öyle kolay kolay silinmez. Bunlar ülkeyi yerli üretime bir halkın gerçek kaynaklarına yönelmek yerine halkı petrol gelirine alıştırdılar ve halkın zevkini değiştirdiler, ülke tarımını yok ettiler ülkenin milli sanayini mahvetttiler. Ülkeyi tamamen dışarıya ve düşmanlara bağımlı konuma getirdiler. Halkı aşağıladılar, halkın yeteneklerini görmezlikten geldiler batı kültürünü dev aynasında gösterdiler. Tüm kötülükleri kendinde bulunduran, habis, hilekâr bir yönetim. Halk ise durumun farkındaydı, İran halkı aslında zeki bir halktır, gerçekleri idrak etmekte, hissetmekte, ama el birliği gerekliydi, gür bir ses gerekliydi, başkalarını alana çekebilecek mümin bir yürek lazımdı, mücahitler köşe ve kenarlardaydı, halkın mücadele sahnesine çekilmesi ilahi bir insanın yapması gereken bir işti ve nihayet Allah Taala böyle ilahi bir insanı halka bahşetti, yüce imamımız halkın tüm arzu ve taleplerini kendinde bulunduran halkın feryadı oldu ve halk da ona olumlu cevap verdi, çağrısına olumlu yaklaştı, can verdi, fedakârlıkta bulundular, alana adım attılar ve halk işte böyle bir rejimle çatışmaya girdi ve zafere ulaştı.

Düşmanların İslam nizamına karşı düşmanlıklarının nedeni ilk etapta, kritik bir noktada, zengin bir ülkede, büyük stratejik bir öneme sahip bir ülkede halk, kendilerine bağlı olan bir yönetimi ihya etmesiydi. Böyle bir ülkede İslam, halk, halkçı ülküler egemen kılınmış, önceki rejimin yerine geçmiş, düşmanların taleplerine itina göstermemekte, dakik olarak tağut rejiminin hareket ettiği istikametini tam tersine hareket etmekte. Bu İslam hareketi ve İslam İnkılâbının en önemli hizmeti halkı o rejimin şerrinden kurtarmasıydı. İran'ın bölgede ve dünyadaki bu üstün konumu, bu milli onur, bu büyük halk hareketi, bu genel basiret ve şuur, bu bilimsel gelişmeler tüm bunlar o büyük engelin İran halkının önünden kaldırılmasından ötürü olmuştur; tüm bunları halk yapmıştır, din yapmıştır; bunları itikat yapmıştır.

Bugün müstekbirlik cephesi bu nizama karşı mücadele ve çatışma içindedir; hiç kimse düşmanın kendi düşmanlığından vazgeçeceğini zannetmesin ama sizler güçlü olursanız, sizler hazır olduğunuz zaman, sizler düşmanı, düşmanın hilelerini tanıdığımız zaman işte o zaman düşman kendi düşmanlığından el çekmeye mecbur kalacaktır, ama sizler gaflette olduğunuz, düşmana itimat ettiğiniz, düşman, kendi hedeflerini ülkede tahakkuk ettirmede fırsat bulduğu sürece. Bugün müstekbirlik tarafından İran halkına yönelik uygulanan baskılar o büyük kin ve düşmanlıktan kaynaklanmaktadır ve bu düşmanlığın sonu yoktur, İran halkı bu düşmanlık karşısında durmuştur, mukavemet etmektedir, İslam cumhuriyeti nizamını korumuştur, kendi ülkülerine doğru hareket etmektedir, İran halkının bu husustaki başarısızlığıyla ilgili dillerde dolaşan yanlış ve dikkatsiz laflara rağmen İran halkı bugüne kadar büyük başarılar elde etmiştir. İran halkı yolu çok güzel kat etmiştir, İran halkı düşman'ın baskıları karşısında direnebilmede başarılı olmuş, , kendini koruyabilmiş, gelişebilmiş ve kendini ülkülere daha da yakınlaştırmıştır.

Biz her zaman şunu diyoruz ki şimdiye kadar İslam'ı tam tahakkuk ettiremedik, bu bir gerçektir ama bizler bu

hususta önemli bir yol kat etmiştir, biz şimdiye kadar ülkede sosyal adaleti tam olarak hayata geçiremedik ama yolun önemli bir bölümünü kat ettik. Bunları görmemezlikten gelmemeliyiz. Günün birinde bu ülkede tüm servet zengin ailelere harcanıyordu ve muhtemelen arta kalanı birkaç büyük şehre ulaşıyordu, ama bugün ülkenin en ücra noktaları bile memleketin bereketlerinden yararlanmaktadır. Bu büyük hareket sosyal adalete yönelik bir harekettir, İslami ahlaka yönelik bir harekettir. Şimdi ise bazen ahlaka yönelik bir takım eleştirilere tanık oluyoruz. Evet olabilir o ideal İslami ahlaka henüz mesafemiz var ve bunda kuşku yoktur, ama biz çok ilerledik, İran halkı büyük bir yol kat etti, bunlar görmezlikten gelinmemeli. Bilimsel gelişmeleri bazıları akılsızca inkâra kalkışıyorlar. Niçin inkâr ediyorlar? Bu halk bilimsel alanda ilerlemeler sağlamış bulunuyor. Bunu biz iddia etmiyoruz, bunu bizzat düşmanlarımız ve uluslar arası bilim çevreleri itiraf etmekte. Böyle bir ortamda birileri ortaya çıkıp da bunu inkâr etmeleri, halkı aşılamaları bir hatadır. Mukaddes İslam nizamının bu ülke için büyük gelişme ve ilerleme kazanımlarını görmezlikten gelmek insafsızlıktır, hatadır. Evet uzun bir yol var daha önümüzde, ülkülerimize henüz ulaşamadık, İslami ülkeler bu meselelerin çok üstündedir, Asrı Saadet döneminde de aynı hareketler, davranışlar mevcuttu, orada da henüz yolun ortasındaydılar. Zannetmeyiniz ki Asrı Saadet döneminde, yüce İslam peygamberi (sav) ve halifeler döneminde halkın ülkülerin zirvesine ulaşmışlardı. Hayır! Asıl önemli olan şey bir ülkenin hareket etmesidir ve halkımız hareket halindedir. Bu hareketi tutarsız açıklamalar, yanlış ve akılsız laflarla boşa çıkarmayın. Halk içerisinde bu başarılar ve ilerlemelerle ilgili kuşku ve umutsuzluk oluşmasına zemin oluşturmamalıdır. Halk gelişme kaydetmiştir; büyük işler yapmıştır, tüm dünya buna tanıklık etmektedir. Başka ülkelerden gelenler bizzat tanıklık etmekte, İran halkına övgüde sadece biz ön ayak olmamışız, muhaliflerimiz de övgüde bulunmaktadır, düşmanlarımız da itiraf etmekte. İran halkı, iktidar ve kudretinden ötürü, direnişinden ötürü, yeteneklerinden ötürü, elde ettiği büyük başarılarından ötürü övgü ve takdir toplamaktadır.

Bugün halkımız için gerekli olan şey ilk etapta birlik ve ulusal dayanışmadır. Halk içerisinde ikilik oluşturulması, halkın bölünmesi, halk içerisinde tefrikacı sloganlar verilmesi kesinlikle hatadır. Bu İran halkının çıkarlarına ve ülkülerine karşıdır. İttihat ve dayanışma. Halk yetkililere yardımda bulunmalı, hükümete yardım etmelidir.

Hükümet adamları da şunu bilmeliler ki onları kendi sorumluluklarını yerine getirebilecek en güçlü etken yerli güçlere dayanmak, halk güçlerinden yardım almaktır. Ben defalarca hükümet yetkilileri ile özel ve genel toplantılarda yabancıların eline göz dikmemeleri gerektiği tavsiyesinde bulunmuşum. Evet bugün düşmanlar İran halkı için yaptırımlar vasıtasıyla sorun oluşturdu. Şimdi kalkıp da yaptırımların kaldırılması yönünde bazı şartlar ileri sürmeleri ve sizin gayretinizin bu şartları kaldıramaması durumunda ne yaparsınız? İslam'dan el çekmemiz, bağımsızlıktan vazgeçmemiz, bilimsel ilerlemeler yönelik hareketimizi durdurmamız, örneğin filan onurlandırıcı gelişmeden vazgeçmemiz gerektiğini şart koşuyorlar. Bu durumda sizler ne yaparsınız? Kesin kabul etmezsiniz. Kesinlikle hiçbir yetkili, filan temel meseleden ve filan ülkümüzden vazgeçmemiz karşılığında yaptırımlardan vazgeçileceği şartını kabul etmezler. Elbette düşman şimdilik aleni olarak ülkelere karşı mücadele etmiyor, ama kesin biz bir adım geri atacak olursak işte o zaman düşman bu hususta aleni şartlarını da dillendirir ve şart koşmuyor. Bu devlet adamları ve yetkililerin asli görevlerindedir, yabancıların eline göz dikmeyiniz, yabancı bir zaman baskıda bulunmak ister, siz ne kadar geri çekilirseniz onlar o kadar ilerler, sizler her attığınız geri adımla onlar bir adım öne ilerler. Müstebirlik mekanizması, acıma, merhamet, insaf, insanlık ve mülahaza mekanizması ki değil, sizler ne kadar geri çekilirseniz onlar ilerlerler. Bunun için temel bir çare bulmalısınız.

Temel çare şudur ki ülke, düşman'ın yüz buruşturmasından zarar görmemeli, düşman'ın yaptırımdan darbe almamalı, yapılması gereken, kat edilmesi gereken yollar var, bazıları hayata geçirilmiş ve başarılı da olmuştur, istenen cevap alınmıştır, bazı işler yapılabilir, düşmanın elinden kozu alınabilir, aksi takdirde bizim gözümüz düşman'ın eline dikili olduğu müddetçe, "efendi eğer bunu yapmazsan yaptırım da devam eder!"; nitekim Amerikalılar arsızca nükleer meselede İran şartları kabul edecek olsa bile yaptırımların bir yerde ve topluca kaldıramayacağını belirtmekte. Bunu açıkça dile getirmekte. Bu ise mevcut düşmana kesinlikle itimat edilemeyeceğini gösteriyor. Ben görüşmelere karşı değilim, görüşsünler, istedikleri sürece görüşsünler. Ama ben inanıyorum ki yürek gerçek umut bahşedici hususlara yöneltilmelidir. Asıl gerekli olan husus budur. Elhamdülillah ülke yetkilileri de bu hususta gayret gösteriyorlar, çaba harcıyorlar, benim de inancım bu hususta devlet organlarına yardımcı olmak yönündedir. Çünkü zor bir iştir, oldukça çetindir, devlet adamları da dikkatli olmalı, halk içerisinde ikilik ve ihtilaf

çıkarmamalılar, zaruri olmayan bir takım sözler dillendirilmemeli, yapay gündem oluşturulmamalı, gerekli olmayan bazı sözler dile getirilmemeli, halkımızın bu bütünlüğünden, bu üstün gayretinden, bu imanından yerinde ve azami olarak yararlanılması gerekmektedir.

Benim sizlere söylemek istediğim şudur; İnkılâbın ilk dönemlerine göre yerden göğe kadar değiştiğimiz ve örneğin 20 yıl önceye göre büyük ilerleme ve başarılar kat ettiğimiz gibi on yıl öncesine göre de ilerleme kat etmişiz ve kesin olarak İran halkı bu onur verici yolu her geçen gün daha da ilerletecekler ve İran halkı ve siz gençler Allah'ın lütuf ve yardımıyla sizlerin gaddar, zalim, arsız Müstekbir düşmanlarınızın sizlerin karşısında nasıl saygıyla eğileceği güne tanık olacaksınız.

Allah'ın rahmeti, direnişi ve Allah'a tevekkül etmeyi ve basireti bizim karşımıza koyan yüce İmam'ın üzerine olsun, Allah'ın rahmeti, bu yolda hareket eden şehitlerimize olsun ve Allah'ın rahmeti bu yolu bugüne kadar sürdüren siz azizlere, gençlere ve hedefli insanlara olsun.

Vesselamü Aleyküm ve Rahmetullah ve Berekatühü

[1] - ABD başkanı ve eski yardımcısının bu ülke zindanlarında CIA tarafından işkencelerin uygulandığını itiraf etmelerine değiniliyor